

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการสร้างเกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ
เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ มีขอบเขตครอบคลุมในเรื่อง วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บ
รวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ซึ่งมี
รายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการใน
สถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ตามองค์ประกอบหลักแต่ละด้าน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในส่วนของการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์, เจ้าหน้าที่ หรือผู้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานใน
สำนักส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ จำนวน 43 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วยข้อคำถามประเด็นกว้างๆเกี่ยวกับกรอบ
แนวคิดในการสร้างเกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้

2.2 แบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

จำนวน 2 ฉบับ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5
ระดับ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่ 1 พิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของเกณฑ์ประเมิน
งานส่งเสริมวิชาการในรอบที่ 1 ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 150 ข้อ

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่ 1 พิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของเกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการในรอบที่ 2 ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 150 ข้อ

2.3 แบบประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ทำการประเมินงานส่งเสริมวิชาการ จำนวน 3 ฉบับ

ฉบับที่ 1 แบบประเมินงานส่งเสริมวิชาการด้านงานทะเบียนและประมวลผล จำนวน 50 ข้อ

ฉบับที่ 2 แบบประเมินงานส่งเสริมวิชาการด้านงานอำนวยการ จำนวน 50 ข้อ

ฉบับที่ 3 แบบประเมินงานส่งเสริมวิชาการด้านงานหลักสูตรและแผนการเรียน จำนวน 50 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อกลุ่มตัวอย่างที่ 1 เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินงานวิจัยด้วยตนเอง จากนั้นทำการนัดหมายวันเวลาสัมภาษณ์และทำการสัมภาษณ์ตามวันเวลาที่ได้นัดหมาย
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามปลายปิดรอบที่ 1 ให้กลุ่มตัวอย่างที่ 1 พิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของเกณฑ์ในการนำไปใช้ประเมินงานส่งเสริมวิชาการและให้กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ส่งแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ภายใน 2 สัปดาห์
3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามปลายปิดรอบที่ 2 ให้กลุ่มตัวอย่างที่ 1 พิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของเกณฑ์ในการนำไปใช้ประเมินงานส่งเสริมวิชาการและให้กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ส่งแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ภายใน 2 สัปดาห์
4. ติดต่อกลุ่มตัวอย่างที่ 2 เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินงานวิจัยด้วยตนเอง จากนั้นแจกคู่มือการใช้แบบประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 2 ทำการประเมินงานส่งเสริมวิชาการและนัดหมายให้กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ส่งผลการประเมินกลับคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ภายใน 2 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยแยกการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ความครอบคลุมเหมาะสมของข้อความซึ่งใช้เป็นร่างเกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในรอบที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) จากโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อดูความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของเกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการ โดยเกณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือกจะต้องมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 ถือว่าเป็นเกณฑ์ที่มีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ประเมินงานส่งเสริมวิชาการในระดับมาก และพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่าไม่เกิน 1.50 ถือได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกณฑ์มีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการใช้ประเมินงานส่งเสริมวิชาการ
3. ข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้แบบประเมินงานส่งเสริมวิชาการ ผู้วิจัยทำการรวมคะแนนและหาค่าร้อยละของงานแต่ละองค์ประกอบหลัก เพื่อศึกษาผลการปฏิบัติงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช , สถาบันราชภัฏยะลา และสถาบันราชภัฏภูเก็ต และทำการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อดูความสอดคล้องของผลการประเมินงานส่งเสริมวิชาการระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ในงานแต่ละองค์ประกอบหลักในสถาบันเดียวกัน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการสร้างเกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การสร้างเกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ซึ่งใช้กระบวนการตามเทคนิค EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) โดยการสัมภาษณ์ และศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างซึ่งปฏิบัติงานในสำนักส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ เกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้

ประเมินงานส่งเสริมวิชาการ เกณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นเกณฑ์ที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นเกณฑ์ที่มีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ประเมินงานส่งเสริมวิชาการ โดยมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 ผลการวิจัยครั้งนี้ได้เกณฑ์สำหรับใช้ประเมินงานส่งเสริมวิชาการ ในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ จำนวน 150 ข้อ จำแนกตามองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน ดังนี้

ด้านงานอำนวยความสะดวก	จำนวน 50 ข้อ
ด้านงานทะเบียนและประมวลผล	จำนวน 50 ข้อ
ด้านงานหลักสูตรและแผนการเรียน	จำนวน 50 ข้อ

2. การสร้างเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ โดยผู้วิจัยเสนอเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินงานส่งเสริมวิชาการให้กลุ่มตัวอย่างที่ 1 แสดงความคิดเห็นต่อเกณฑ์การตัดสิน ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ว่าเกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ตัดสินผลการประเมินงานส่งเสริมวิชาการ

3. การตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ด้วยการให้กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ในสถาบันราชภัฏยะลา , สถาบันราชภัฏภูเก็ต และสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ทำการประเมินงานส่งเสริมวิชาการตามคู่มือการใช้แบบประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผลการประเมินงานส่งเสริมวิชาการระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 และ 2 ในแต่ละสถาบันมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ผลการประเมินระหว่างผู้ประเมินทั้ง 2 คน มีความสอดคล้องกัน

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ตามองค์ประกอบหลักแต่ละด้าน ซึ่งทำการวิเคราะห์ข้อมูลและสามารถอภิปรายผลได้ตามลำดับ ดังนี้

1. การสร้างเกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ตามองค์ประกอบหลักทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านงานอำนวยความสะดวก , ด้านงานทะเบียนและประมวลผล และด้านงานหลักสูตรและแผนการเรียน พบว่า เกณฑ์ที่สร้างขึ้นทุกข้อมีความเหมาะสมและมีความเป็น

ไปได้ที่จะนำไปใช้ประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อเกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการ แต่ละด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าเกณฑ์มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ประเมินงานส่งเสริมวิชาการ จำนวน 70 ข้อ จากจำนวนเกณฑ์ทั้งสิ้น 150 ข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเกณฑ์ที่สร้างขึ้นส่วนใหญ่เป็นงานพื้นฐานหลักที่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของสำนักงานสถาบันราชภัฏ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการนำเกณฑ์เหล่านั้น ไปใช้เป็นเกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการ

2. การทดลองใช้เกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินงานส่งเสริมวิชาการ โดยผู้วิจัยนำคู่มือการใช้แบบประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ไปให้กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ทำการประเมินงานส่งเสริมวิชาการตามองค์ประกอบหลักแต่ละด้าน พบว่า ผลการประเมินงานส่งเสริมวิชาการในงานแต่ละด้านของผู้ประเมินคนที่ 1 และ 2 ของทั้ง 3 สถาบัน มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ผลการประเมินงานส่งเสริมวิชาการในงานแต่ละด้านของผู้ประเมินคนที่ 1 และ 2 ในแต่ละสถาบันมีความสอดคล้องกัน อาจเป็นเพราะคู่มือการใช้แบบประเมินงานส่งเสริมวิชาการ , การตรวจให้คะแนน , การแปลความหมายและเนื้อหาของเกณฑ์ส่วนใหญ่ มีความชัดเจน เข้าใจง่าย จึงทำให้ผู้ประเมินมีความเข้าใจตรงกัน ส่งผลให้ผลการประเมินระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ในงานแต่ละด้าน แต่ละสถาบันมีความสอดคล้องกัน ดังนั้น แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ได้จริง เนื่องจากแบบประเมินผลที่ดีควรมีความเที่ยง นั่นคือ มีความคงเส้นคงวาของการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยความเที่ยงนี้สามารถพิจารณาได้จากการประเมินผลโดยใช้ผู้ประเมินหลายๆคน คอยสังเกตการทำงานของผู้ปฏิบัติงานคนเดียวกันแล้วนำผลการประเมินมาเปรียบเทียบกันแล้วมีความสอดคล้องกัน (จุลริณี ปิ่นสังข์, 2533 : 30-31)

3. เมื่อพิจารณาระดับความสัมพันธ์ของผลการประเมินงานส่งเสริมวิชาการระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 และ 2 พบว่า ผลการประเมินระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 และ 2 ในงานแต่ละองค์ประกอบหลัก ในแต่ละสถาบัน ส่วนใหญ่ความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง, ค่อนข้างสูงและปานกลาง โดยสถาบันราชภัฏ ข. มีระดับความสัมพันธ์ของผลการประเมินงานส่งเสริมวิชาการระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 และ 2 ด้านงานหลักสูตรและแผนการเรียนค่อนข้างต่ำ อาจเป็นเพราะเนื้อหาของเกณฑ์และหลักฐานการพิจารณาในประเด็นการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบและการปรับปรุงแผนการเรียนยังไม่ชัดเจน คลุมเครือ อาจส่งผลให้ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเนื้อหาคลาดเคลื่อน นอกจากนี้ ผู้ประเมินคนที่ 1 อาจจะยังมีความเข้าใจในงานส่งเสริมวิชาการไม่เพียงพอเนื่องจาก

ประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 1 ปี จึงส่งผลให้ผลการประเมินงานส่งเสริมวิชาการด้านงานหลักสูตรและแผนการเรียนคนในสถาบันราชภัฏ ข. ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 และ 2 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษางานวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 เกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ที่สร้างขึ้นครอบคลุมองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านงานอำนวยการ ,ด้านงานทะเบียนและประมวลผล และด้านงานหลักสูตรและแผนการเรียน ดังนั้น สถาบันราชภัฏควรนำเกณฑ์เหล่านี้ไปใช้ประเมินงานส่งเสริมวิชาการของสถาบัน เพื่อให้ได้ข้อมูลเบื้องต้นที่จะนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนางานส่งเสริมวิชาการ

1.2 สถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ควรนำเกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ที่สร้างขึ้นไปใช้ประเมินเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพของงานส่งเสริมวิชาการของสถาบันราชภัฏแต่ละแห่ง และนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงและพัฒนางานส่งเสริมวิชาการของสถาบันเพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเพื่อสร้างเกณฑ์ประเมินงานด้านอื่นๆ ของสถาบันราชภัฏ เพื่อจะได้เกณฑ์ประเมินที่สามารถนำไปใช้ประเมินคุณภาพของงาน เพื่อการปรับปรุง พัฒนางาน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาต่อไป

2.2 ควรสร้างเกณฑ์ประเมินงานส่งเสริมวิชาการสำหรับสถานศึกษาอื่นๆ เพื่อใช้ในการพัฒนางานส่งเสริมวิชาการให้มีระบบมากขึ้น

2.3 ควรทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบและวิเคราะห์องค์ประกอบที่ส่งผลให้สถาบันราชภัฏ มีการปฏิบัติงานส่งเสริมวิชาการแตกต่างกัน

2.4 ควรทำการวิจัยเพื่อหาสาเหตุที่ส่งผลให้ผลการประเมินงานส่งเสริมวิชาการด้านงานหลักสูตรและแผนการเรียนระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 และ 2 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาแบบประเมินงานส่งเสริมวิชาการด้านงานหลักสูตรและแผนการเรียนให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น